

Arrest

**nr. 69 246 van 27 oktober 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 juni 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 augustus 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. VAN DEN STEEN, loco advocaat T. HERMANS, en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 juni 2009 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.2. Op 26 november 2009 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.3. Op 7 juni 2011 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze beslissing werd aan verzoeker betekend op 27 juli 2011.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) Reden van de beslissing: artikel 42quater §1, 4°, van de wet van 15.12.1980; er is geen gezamenlijke vestiging meer van de echtgenoten.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat betrokkene sinds 20.06.2010 en tot op heden geregistreerd staat als alleenstaande op een ander adres dan de echtgenote.

Vervolgens blijkt uit het relatieverlag gedaan te Lokeren op 04.03.2011 dat betrokkenen sinds juni 2010 niet meer onder het zelfde dak wonen. B. C. verklaarde dat zij op 04.03.2011 om 14uur een afspraak had met haar advocaat om de echtscheidingsprocedure op te starten.

Bovendien verklaart B. C. dat haar echtgenoot veranderde op het moment dat zijn verblijfsvergunning in orde was. Zij denkt dat hij enkel met haar gehuwd is om aan de nodige verblijfsdocumenten te komen.

Uit het relatieverlag gedaan te Gent op 11.05.2011 blijkt eveneens dat betrokkenen sinds juni 2011 niet meer samenwonen.

Betrokkene heeft niet aangetoond te voldoen aan de voorwaarden van artikel 42quater, §4, 1 ° van de wet van 15.12.1980 dat stelt dat de intrekking van het verblijfsrecht bij gebrek aan gezamenlijke vestiging niet van toepassing is indien: 'het huwelijk bij aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minsten één jaar in het Rijk" en voor zover betrokkene aantoont werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en zijn familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40§4, tweede lid, om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste valt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

Op 02.03.2011 werd door DVZ een brief verstuurd naar de gemeente ter betekening aan betrokkene om de nodige documenten aan te brengen binnen drie maanden

Op 09.03.2011 stuurde de gemeente een schriftelijke uitnodiging naar betrokkene hiervoor; tot op heden heeft hij niet gereageerd.

Omwille van deze redenen wordt het recht op verblijf van betrokkene ingetrokken.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In wat als een eerste en enig middel kan beschouwd worden, werpt verzoeker de schending op van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl verzoekende partij voldeed aan voorwaarden, al de nodige bewijsstukken hieromtrent kan voorleggen, en toch arbitrair werd beslist dat zijn verblijfsrecht diende te worden beëindigd en hem een bevel om het grondgebied te verlaten diende te worden afgeleverd.

Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen.

Toelichting:

Verzoekende partij beschikte over een verblijfsrecht in België op basis van zijn huwelijk met een Belgische. Hij huwde immers op 02/02/2007 te Gent met mevrouw (C.B.) (voorheen (O.)), met wie hij uiteraard ook samenwoonde.

Na verloop van tijd liep hun huwelijk jammer genoeg op de klippen, waarna de echtscheidingsprocedure werd ingezet. Bij vonnis dd. 31 mei 2011 werd de echtscheiding uitgesproken door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent. Op 1 augustus 2011 werd het beschikkend gedeelte van het echtscheidingsvonnis overgeschreven in de registers van de Burgerlijke stand te Gent.

Er kan bijgevolg geen twijfel over bestaan dat het huwelijk van verzoekende partij en mevrouw (C.B.) (voorheen (O.)) ten minste drie jaar heeft geduurd. Zelfs indien men zich zou baseren op de informatie zoals vermeld in de bestreden beslissing, nl. dat zij sinds juni 2010 niet meer op hetzelfde adres zouden

wonen, dan nog voldoet hij zeer duidelijk aan deze voorwaarde. Hun huwelijk duurde langer dan drie jaar en zij woonden ook langer dan drie jaar effectief samen.

Wat betreft de voorwaarde dat verzoekende partij diende aan te tonen dat hij werkzaam was/is als werknemer en over voldoende bestaansmiddelen beschikt, wenst verzoekende partij het één en ander te verduidelijken.

Het is zo dat verzoekende partij steeds zijn uiterste best heeft gedaan om Nederlands te leren, zich te integreren in onze samenleving en vooral ook om te werken en op die manier zijn steentje bij te dragen aan onze Belgische samenleving. Hij kan de nodige bewijsstukken hiervan voorleggen en voegt deze dan ook als bijlage bij dit verzoekschrift. Verzoekende partij is reeds geruime tijd werkzaam als arbeider bij CRS NV afdeling Gent en dit via Konvert interim. Hij voegt een overzicht van zijn loonbrieven van september 2010 tot en met juli 2011 bij dit verzoekschrift. Hieruit blijkt duidelijk dat hij wel degelijk over de nodige inkomsten en bestaansmiddelen beschikt en kan instaan voor zijn eigen onderhoud. Er is bijgevolg geen reden om te vrezen dat verzoekende partij ten laste van het sociale bijstandstelsel zou vallen.

Ondanks het feit dat verzoekende partij aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 42quater, §4, 1° van de Vreemdelingenwet voldoet, werd zijn verblijfsrecht toch beëindigd en werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. De bestreden beslissing is daarom volkomen onredelijk. Het is immers onredelijk het verblijf van verzoekende partij te beëindigen als blijkt dat hij inderdaad onder de voorwaarden valt. Naast het feit dat zijn huwelijk ten minste drie jaar heeft geduurd, staat vast dat hij werkzaam is als werknemer en over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Dit blijkt overigens nogmaals uit de talrijke documenten die verzoekende partij ter staving bij dit verzoekschrift voegt. Bovendien is het zo dat verzoekende partij de uitnodiging van de gemeente slechts laattijdig mocht ontvangen, aangezien deze eerst in de bus van zijn buur werd gedeponneerd en hij er pas maanden later kennis van nam, waarna hij uiteraard bij de gemeente langsging. Aangezien hij echter niet eerder op de hoogte was, kon hij de documenten ook niet eerder overmaken. Er dient hierbij bovendien te worden opgemerkt dat hij slechts één enkele uitnodiging mocht ontvangen van de gemeente. Met een eenvoudige herinneringsbrief had deze hele situatie makkelijk kunnen vermeden worden.

Indien dit alles in aanmerking wordt genomen, kan enkel worden besloten dat het verblijfsrecht van verzoekende partij ten onrechte werd beëindigd en dient te worden hersteld.

Verzoekende partij voldoet immers aan elke voorwaarde om zijn verblijf te behouden.

Het is dan ook duidelijk dat de beëindigingsbeslissing met bevel om het grondgebied te verlaten volkomen onredelijk is en dient te worden vernietigd.

Dit middel is derhalve gegrond en ernstig genoeg om een vernietiging van de bestreden beslissing te rechtvaardigen.

3. BESLUIT

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid besloot bijgevolg overduidelijk ten onrechte tot de beëindiging van het verblijfsrecht van verzoekende partij, met bevel om het grondgebied te verlaten. De motieven die door de gemachtigde in de kwestieuze beslissing werden aangehaald, kunnen absoluut niet worden weerhouden ter staving van diezelfde beslissing."

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker bevestigt dat inmiddels de echtscheiding werd uitgesproken (vonnis dd. 31.05.2011), doch houdt voor te voldoen aan de uitzonderingsvoorwaarden van art. 42quater van de wet zodat hij 'voldoet aan elke voorwaarde om zijn verblijf te behouden'.

De verwerende partij laat gelden dat verzoekers vage en ongestaafde beschouwingen niet kunnen worden aangenomen.

In casu heeft de gemachtigde in de bestreden beslissing vastgesteld dat er geen gezamenlijke vestiging meer is tussen verzoeker en zijn echtgenote. In de bestreden beslissing dd. 07.06.2011 wordt dan ook vooreerst met verwijzing naar art. 42quater §1 van de Vreemdelingenwet gemotiveerd waaruit deze vaststelling blijkt.

Verzoeker betwist zulks ook niet.

Vervolgens heeft de gemachtigde in de bestreden beslissing gemotiveerd dat betrokkene niet heeft aangetoond te voldoen aan de uitzonderingsvoorwaarden zoals voorzien in art. 42quater §4 van de wet, ofschoon verzoeker hiertoe uitgenodigd werd.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat:

"Reden van de beslissing: artikel 42quater §1, 4°, van de wet van 15.12.1980; er is geen gezamenlijke vestiging meer van de echtgenoten.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat betrokkene sinds 20.06.2010 en tot op heden geregistreerd staat als alleenstaande op een ander adres dan de echtgenote.

Vervolgens blijkt uit het relatieverlag gedaan te Lokeren op 04.03.2011 dat betrokkenen sinds juni 2010 niet meer onder het zelfde dak wonen. (B.C.) verklaarde dat zij op 04.03.2011 om 14uur een afspraak had met haar advocaat om de echtscheidingsprocedure op te starten.

Bovendien verklaart (B.C.) dat haar echtgenoot veranderde op het moment dat zijn verblijfsvergunning in orde was. Zij denkt dat hij enkel met haar gehuwd is om aan de nodige verblijfsdocumenten te komen.

Uit het relatieverlag gedaan te Gent op 11.05.2011 blijkt eveneens dat betrokkenen sinds juni 2011 niet meer samenwonen.

Betrokkene heeft niet aangetoond te voldoen aan de voorwaarden van artikel 42quater, §4, 1° van de wet van 15.12.1980 dat stelt dat de intrekking van het verblijfsrecht bij gebrek aan gezamenlijke vestiging niet van toepassing is indien: 'het huwelijk bij aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd waarvan minstens één jaar in het Rijk' en voor zover betrokkene aantoont werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en zijn familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 404, tweede lid om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste valt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

Op 09.03.2011 stuurde de gemeente een schriftelijke uitnodiging naar betrokkene hiervoor; tot op heden heeft hij niet gereageerd

Omwille van deze redenen wordt het recht op verblijf van betrokkene ingetrokken".

Verzoeker voegt aan het verzoekschrift allerlei stukken waarmee hij poogt aan te tonen dat hij `steeds zijn uiterste best heeft gedaan om Nederlands te leren, zich te integreren in onze samenleving en vooral ook om te werken (...)'.

Verwerende partij laat gelden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen optreedt als annulatie-rechter, en zich zodoende niet in de plaats van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid kan stellen. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

In zoverre verzoeker een feitelijke herbeoordeling beoogt, kan zijn middel niet worden aangenomen. De verwerende partij laat verder gelden dat de in casu bestreden beslissing niet onredelijk is. Zoal uitdrukkelijk gemotiveerd in de beslissing, heeft de gemachtigde een schrijven gericht aan de stad Gent om verzoeker uit te nodigen bijkomende stukken voor te leggen. De stad Gent heeft hiertoe op 09.03.2011 een schrijven gericht aan verzoeker om hem uit te nodigen zich aan te melden aan het loket migratie met de genoemde documenten, doch verzoeker heeft hieraan geen gevolg gegeven.

In zijn verzoekschrift houdt verzoeker voor het eerst voor — zij het uiterst vaag en ongestaafd — dat deze uitnodiging van de stad in de bus van zijn buurman zou zijn gestopt, zodat hij ze pas laattijdig heeft gelezen.

Verwerende partij stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het formuleren van uiterst summiere en vage beschouwingen, die bovendien door geen enkel stuk worden gestaafd of nog maar aannemelijk gemaakt (zelfs geen verklaring van de buurman)!

Evenmin verduidelijkt verzoeker wanneer hij dan wel kennis zou hebben gekregen van de brief van 09.03.2011, noch verduidelijkt hij om welke reden de buurman — indien deze de brief eerst zou hebben ontvangen, zoals verzoeker uiterst vaag wil laten uitschijnen — zou hebben gewacht om de brief aan verzoeker af te geven.

Het enige dat blijkt is dat verzoeker erkent van de brief van 09.03.2011 kennis te hebben gekregen, zonder dat zijn andere beschouwingen aannemelijk worden gemaakt.

Evenmin toont verzoeker aan dat hij zich na kennisname van de brief wel tot de gemeente heeft gericht en de gevraagde bewijzen heeft bezorgd. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dit geenszins.

Wat wel blijkt uit de stukken van het administratief dossier is dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op 07.06.2011, voorafgaand aan het nemen van de beslissing, telefonisch contact heeft opgenomen met de gemeente, en door de gemeente bevestigd werd dat ze ingevolge de instructie dd. 02.03.2011, op 09.03.2011 betrokkene een uitnodiging hebben gestuurd (waarvan kopie in het administratief dossier), waar betrokkene tot op datum van het telefoongesprek op 07.06.2011 geen gevolg heeft aan gegeven.

Aldus had verzoeker zich op datum van 07.06.2011 nog steeds niet tot de gemeente gewend om de gevraagde stukken voor te leggen, hetgeen hij nochtans (ten onrechte) wil laten uitschijnen in zijn verzoekschrift.

Overigens heeft verzoeker ook aan zijn verzoekschrift tot nietigverklaring nog steeds geen bewijs van ziektekostenverzekering gevoegd.

In casu kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker door de gemeente werd uitgenodigd bij brief van 09.03.2011 om ingevolge de instructie van 02.03.2011 de gevraagde documenten en bewijzen voor te leggen, doch dit heeft nagelaten.

De vage en ongestaafde beschouwingen van verzoeker kunnen hieraan geen afbreuk doen. De beweringen van de verzoekende partij niet meer zijn dan ongestaafde, vage en niet ernstige beweringen, en kunnen niet worden aangenomen. Nergens blijkt dat de bestreden beslissing noch wat de feiten, noch wat de beslissing zelf betreft, in strijd kan worden geacht met het redelijkheidsbeginsel.

De gemachtigde handelde na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het redelijkheidsbeginsel inclus.

De gemachtigde heeft terecht geoordeeld dat verzoeker niet heeft aangetoond te voldoen aan de uitzonderingsvoorwaarden van art. 42quater van de Vreemdelingenwet, artikel dat als volgt luidt:

"§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien ..

1° hetzij het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk;

2° (...)

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet".

De bestreden beslissing is geheel terecht genomen, gelet op de gegevens waarvan de gemachtigde kennis had op het ogenblik van het nemen van de beslissing.

Verzoekers beschouwingen falen in rechte en in feite. De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het enig middel kan niet worden aangenomen."

2.3. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.4. De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit artikel bepaalt het volgende: *"Indien de minister of zijn gemachtigde een einde stelt aan het verblijf in toepassing van artikelen 42bis, 42ter of 42quater van de wet, wordt de betrokkene hiervan kennis gegeven door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 21 met bevel om het grondgebied te verlaten. De verklaring van inschrijving of de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wordt ingetrokken."*

2.5. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit artikel bepaalt dat voor familieleden van burgers van de Unie, gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf, de minister of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf op grond van het feit dat *"het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, (...), of er is geen gezamenlijke vestiging meer (...)."*

2.6. Artikel 42quater, §4, eerste lid, 1° en tweede lid van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

"Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien :

1° hetzij het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk;(...)

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.”

2.7. De Raad dient vast te stellen dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet betwist dat er geen sprake meer is van gezamenlijke vestiging en dat verwerende partij in haar nota niet betwist dat verzoekers huwelijk minstens drie jaar geduurd heeft, waarvan minstens één jaar in het Rijk zoals artikel 42 quater, §4, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet het vereist.

2.8. Kernpunt van de betwisting vormt dan ook de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker niet voldoet aan het gestelde in artikel 42 quater, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

2.9. De vaststellingen “Op 02.03.2011 werd door DVZ een brief verstuurd naar de gemeente ter betekening aan betrokkene om de nodige documenten aan te brengen binnen drie maanden. Op 09.03.2011 stuurde de gemeente een schriftelijke uitnodiging naar betrokkene hiervoor; tot op heden heeft hij niet gereageerd” vinden steun in het administratief dossier. In het administratief dossier bevinden zich namelijk de volgende brieven:

- een schrijven van de verwerende partij van 2 maart 2011, gericht aan de burgemeester van Gent, waarin het volgende gesteld wordt:

“(…) Wilt u aan betrokkene het volgende betekenen. Dit met het oog op het vervolledigen van het dossier. Betrokkene moet ten laatste op 15.06.2011 volgende documenten voorleggen:

- Een arbeidscontract en recente loonfiches of de gegevens van de kruispuntbank voor zelfstandigen met betrekking tot zijn onderneming en de documenten waaruit zijn inkomsten als zelfstandige blijken*
- Eventueel documenten met betrekking tot andere inkomsten*
- Het bewijs van ziekteverzekering (dekking van alle risico's in België), geen SIS-kaart*
- Bewijs niet ten laste van het OCMW (…)*”.

- een schrijven van de stad Gent van 9 maart 2011, gericht aan verzoeker met vermelding van het correcte adres van verzoeker waarin het volgende meegedeeld wordt:

“(…) Kan u zich aanmelden aan de Loket Migratie op 28.03.2011 met volgende documenten aub:

- een arbeidscontract en recente loonfiches (of de gegevens van de kruispuntbank voor zelfstandigen met betrekking tot zijn onderneming en de documenten waaruit zijn inkomsten als zelfstandige blijken)*
- eventueel documenten met betrekking tot andere inkomsten*
- het bewijs van ziektekostenverzekering (dekking van alle risico's in België), geen SIS-kaart*
- Bewijs niet ten laste van het OCMW*

Indien u nog vragen heeft, kunt u steeds bij mij terecht! (…)”

2.10. Uit het gestelde in punt 2.9. blijkt dat de verwerende partij informatie heeft trachten in te winnen bij verzoeker aangaande het vervullen van de voorwaarden gesteld in artikel 42 quater, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zoals het een zorgvuldige overheid betaamt.

2.11. Verzoeker brengt tegen het in punt 2.9. vermelde schrijven van de stad Gent van 9 maart 2011 het volgende in: *“Bovendien is het zo dat verzoekende partij de uitnodiging van de gemeente slechts laattijdig mocht ontvangen, aangezien deze eerst in de bus van zijn buur werd gedeponneerd en hij er pas maanden later kennis van nam, waarna hij uiteraard bij de gemeente langsging. Aangezien hij echter niet eerder op de hoogte was, kon hij de documenten ook niet eerder overmaken. Er dient hierbij bovendien te worden opgemerkt dat hij slechts één enkele uitnodiging mocht ontvangen van de gemeente. Met een eenvoudige herinneringsbrief had deze hele situatie makkelijk kunnen vermeden worden.”*

2.12. Te dezen dient de Raad net als de verwerende partij op te merken dat verzoeker zijn bewering dat het in punt 2.9. vermelde schrijven van de stad Gent van 9 maart 2011 *“eerst in de bus van zijn buur werd gedeponneerd”* geenszins aantoon evenmin als zijn bewering dat *“hij er pas maanden later kennis van nam.”* Evenmin blijkt uit het administratief dossier dat toen verzoeker dan *“bij de gemeente langsging”* hij de gevraagde documenten alsnog overmaakte. Verzoeker koestert de verwachting dat in

deze een "*herinneringsbrief*" diende verstuurd te worden maar uit de in punt 2.6. vermelde reglementering blijkt niet dat een dergelijke herinneringsbrief moet verstuurd worden

2.13. Waar verzoeker bij zijn verzoekschrift diverse stukken voegt en hierbij voorhoudt dat hij voldoet aan het gestelde in artikel 42 quater, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet dient de Raad op te merken dat het hem als annulatierechter niet toekomt om aan de hand van stukken die voor het eerst aan het verzoekschrift gevoegd worden in de plaats van de verwerende partij te gaan oordelen of verzoekers verblijfsrecht nog kan behouden worden. Evenmin kan de Raad aan de hand van stukken die pas na de bestreden beslissing worden overgemaakt oordelen dat de verwerende partij in deze het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA